

Καὶ διὰ νὺν εἰπῶ ἐν συντομίᾳ, μὲ τὰ αἰσχρά, καὶ σύντοιχα ἀντῶν ἔργα, ὑπερβαινον πολὺ τὰς Σιμωνιακὰς, τὰς ὄποις δικαίως διὰ ἀντὰ ὁ Χριστὸς μισθίλγων διὰ Γωνίας, τῷ Επισκόπῳ τῆς ἐν Εφέσῳ Εκκλησίας, ἀλλὰ τοῦτο „ἔχεις (καλὸν) διτὶ μισθίς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, καὶ κῆργὸς μισθῶ (α).

§. 9. Κατ’ ἀντῶν ἔγραψαν, καθὼς ὁ Θεοδώρητος γράφει (β) Κλήμης ὁ Αλεξανδρεὺς, Εἰρηναῖος, Ωριγένης, καὶ Γεπόλυτος ὁ Επίσκοπος, καὶ Μάρτυς, μὲ τὰς ὄποις πρόθετες, καὶ τὸν Επιφάνιον Κύπρον, καὶ τὸν Τερτυλίαν. Οὐ Ευσέβιος εἰς τὴν Εκκλησιαστικὴν ταῖς Γεωρίαιν (γ) λέγει ὅτω „ἡ λεγομένη αἵρεσις τῶν Νικολαϊτῶν ἐπὶ σμικρότατον συνειδούχον, ὅπερ εἴχει ἀπλῶς νοητέον· ὅτοι γάρ τὸ τῶν Νικολαϊτῶν ὄνομα ἐπὶ τὴν σεμνὴν τῶν Γνωστῶν ἐπωνυμίαν μεταλλάξαντες, καὶ εἰς ἄλλων ἐπὶ πολὺν χρόνον κατέχοντες τὴν σφῶν αἵρεσιν διήγεσται, ἀλλ’ εἰ καὶ ὅτως, ὥστε ταῦτα χέως ὅταν τῇ τοῦ κακοδαιμονος συνεργείᾳ ἀναθάλλοσιν, ὅτως καὶ ταχέως διὰ τῆς τῆς Χριστᾶς χάριτος ἀφανίζονται (δ).

Τίνες κατ’
ἀντῶν ἔ-
γραψαν.

Τ 3 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

(α) Α' ποκαλύψ. κεφ. β'. 6.

(β) Αἱρετ. μακομαδ. λόγω γ'. (γ) Βιβλ.
ν. κεφ. κ'. ὅπερ ἀναφεύσεται μόνον ἡνὶ τὸ συνέδη χερόν. Τὸ λοιπὸν ἵσως εἶναι τὸ
Συγγραφέως, καὶ ἔχει τῆς Ευσέβιος.

(δ) Οὐ Συντριψθεὶς ἐσύναψε τὰ δύο φένη τῶν Νικολαϊτῶν, εἰς ἓν, ἀλλ’ εἶναι βέβαιον πῶς δύο ἦσαν. Οἱ πρῶτοι δὲν ἦσαν ἀφεισμένοι τῆς Εκκλησίας πάρεξ μόνον διὰ τὴν ἀστοτὸν πολιτείαν, καὶ αἵρεσεργίας, καὶ ἡ αἵρεσις ἀντῶν ἦν μόνον ὡς πρὸς τὸ ἡδικόν, ἀλλ’ ἔχει πρὸς τὸ δογματικόν, ὡς φαινεται ἐν τῇ Α' ποκαλύψει κεφ. β'. 6. Προσέτι πῶς ἐκφατέσθω τὴν διδασκαλίαν τῆς Βαλαὰρ, ἐτρωγον εἰδωλόθυτα, καὶ ἐπόργενον Α' ποκ. κεφ. β'. 14. Περὶ πλέον ὁ Α' γ. Εἰρηναῖος δὲν τὰς ἐλέγχει διὰ ἀλλα ἐγκλήματα, καὶ ὁ Κλήμης Αλεξανδρεὺς τέσσερις μόνον διὰ τὰς αἵρεσεργίας, καὶ σαρκικὰς πραξίες αὐτῶν. Καὶ ἀντοῖς ἴδιον εἶναι τὸ δ. Φεράλων τῆς αἱρέσεως ὡς ἀναφέρεται οὐ Νικολαϊται οὐτε τὸ πρῶτον, ἐπεσον εἰς τὰς αἱρέσεις τῶν Γνωστῶν, μετακλήτουντες τινὰς δόξας, καὶ προθέττωντες ἐτέρας. Οὗτοι ἀλεχησαν εἰς τὸν δεύτερον αἰῶνα, μετὰ τὸν Σατυρίνον, καὶ τὸν Καρποκράτην. Οἱ πρῶτοι ὀλίγον καιρὸν ἐπεκράτησαν, ὡς λέγει οὐ Ευσέβιος εἰς τὸ ἄνωθεν ἥπτον, οἱ δεύτεροι ἔμειναν σχέδον, ἡνὶ εἰς τὸ τέλος τῆς τετάρτης αἰῶνος.

